NORAKSTS
Lieta Nr.A421007409
Lietvedības Nr.A01566-11/12

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2011.gada 21. septembrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis Dz.Melbārdis,

piedaloties sūdzības iesniedzējai *A.O.* un Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijas pilnvarotajam pārstāvim *I.B.*,

2011.gada 31. augustā Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu (protokola Nr. D57 107961615) par *A.O.* (personas kods */personas kods/*) saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[10] panta septītās daļas.

Aprakstošā daļa

[1] 2009.gada 7.decembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemta pie administratīvās atbildības sauktās personas – *A.O.* (turpmāk – Sūdzības iesniedzēja) sūdzība par Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes (turpmāk – Policija) priekšnieka 2009.gada 10.novembra lēmuma Nr.D57/10-6/4040 „Par *A.O.* iesniegumu" (turpmāk – Lēmums) atcelšanu, ar kuru atstāts negrozīts Policijas vecākā inspektora 2009.gada 26.oktobra lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr. D57 107961615 par Sūdzības iesniedzējas saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā – LAPK) 149.[10] panta septītās daļas.

[2] No administratīvās lietas materiāliem izriet, ka:

[2.1] 2009.gada 26.oktobrī Policijas vecākais inspektors *V.U.* (turpmāk arī – Inspektors), Rīgā, Kaļķu ielā 1, sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu – paziņojumu Nr. D57 107961615 (turpmāk atkarībā no konteksta – Sākotnējais lēmums vai Protokols), par Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteiktumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – CSN) 4.punkta un 307.17.papildpunkta prasību neievērošanu.

Ar Protokolu ir konstatēts, ka 2009.gada 26.oktobrī, plkst.11:50, transportlīdzeklis Mazda, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, bija novietots stāvēšanai Rīgā, pie Kaļķu ielas 1.nama, nenovietojot pie priekšējā stikla informāciju par laiku, kad transportlīdzeklis novietots stāvvietā, līdz ar to, neievērojot CSN 4.punkta un 307.17. punkta prasības.

Par minēto pārkāpumu Sūdzības iesniedzēja saukta pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.[10] panta septītās daļas, piemērojot naudas sodu Ls 20 apmērā.

[2.2] 2009.gada 3.novembrī Policijā saņemts Sūdzības iesniedzējas iesniegums par Sākotnējā lēmuma apstrīdēšanu.

Iesniegumā Sūdzības iesniedzēja norāda, ka transportlīdzeklis tika novietots zem zīmes „stāvēt atļauts". Šādu zīmju ir diezgan maz, līdz ar to nav speciālās laika norādes pulksteņa, ko varēja novietot zem stikla. Sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka novietojusi transportlīdzekli stāvēšanai apmēram plkst.11:15 un aizbraukusi no stāvvietas apmēram plkst. 11:55. Sūdzības iesniedzēja norāda, ka minētajā vietā netika traucēta citu transportlīdzekļu kustība un novietot transportlīdzekli stāvēšanai bija atļauts.

[2.3] Izskatot Sūdzības iesniedzējas apstrīdēšanas iesniegumu, Policijas priekšnieks 2009.gada 10.novembrī pieņēma Lēmumu, ar kuru atstāja negrozītu Sākotnējo lēmumu.

[3] Pārsūdzētais Lēmums pamatots ar šādiem argumentiem:

[3.1] Saskaņā ar CSN 4.punktu ceļu satiksmes dalībnieku pienākums ir pildīt šo noteikumu prasības, norādījumus, kurus devuši policijas darbinieki un citas personas, kuras

pilnvarotas regulēt ceļu satiksmi, kā arī prasības, kas noteiktas ar luksoforu signāliem, ceļa zīmēm un ceļa apzīmējumiem.

532.ceļa zīme kopā ar 833.papildzīmi, saskaņā ar CSN 307.17. punktu, ievieš noteiktu satiksmes režīmu, tas ir, vadītājam, kurš novietojis automobili ar šīm zīmēm apzīmētajā stāvvietā, automobiļa salonā pie priekšējā stikla jānovieto informācija ar laiku, kad transportlīdzeklis novietots stāvvietā.

[3.2] Konstatētā pārkāpuma faktu pierāda gan normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā sastādītais Protokols, gan arī pārkāpuma vietā un brīdī uzņemtās fotogrāfijas. Tādējādi lietā ir vispusīgi, pilnīgi un objektīvi noskaidrots, ka ir izdarīts CSN 4.punkta un 307.17.papildpunkta prasību pārkāpums.

[3.3] Par LAPK 149.^{10} panta septītajā daļā paredzēto pārkāpumu ir paredzēts viens soda veids un apmērs, tādējādi, uzliekot administratīvo sodu, likums nepieļauj vērtēt tā apmēru, līdz ar to konkrētajā gadījumā nav piemērojama LAPK 32.panta otrā daļa.

[4] Uzskatot Policijas pieņemto Lēmumu par nepamatotu, Sūdzības iesniedzēja iesniedza sūdzību Administratīvajā rajona tiesā. Papildus apstrīdēšanas iesniegumā norādītajam, Sūdzības iesniedzēja norāda, ka transportlīdzekli novietoja uz atļautām 30 minūtēm. Sūdzības iesniedzēja bija piemirsusi, ka automobiļa salonā pie priekšējā stikla jābūt stāvēšanas laika norādei.

[5] Rīgas domes Rīgas pašvaldības policija 2010.gada 8.februāra rakstveida paskaidrojumā uztur Lēmumā minētos argumentus un uzskata, ka Sūdzības iesniedzējas sūdzība ir nepamatota un noraidāma.

[6] Tiesas sēdē Sūdzības iesniedzēja sūdzību uzturēja, pamatojoties uz sūdzībā norādīto argumentu pamata.

Tiesas sēdē Policijas pārstāvis sūdzību neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un Paskaidrojumos izteiktajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[7] Tiesa, pārbaudot lietas materiālus un noklausoties Policijas un Sūdzības iesniedzējas paskaidrojumus, atzīst, ka sūdzība nav pamatota un ir noraidāma.

[8] LAPK 237. pantā ir norādīti lietvedības administratīvo pārkāpumu lietās uzdevumi. Viens no tiem prasa administratīvo pārkāpumu lietas izlemt stingri saskaņā ar likumā noteiktajām normām, proti, no šī uzdevuma izriet prasībā iestādei, kas veic lietvedību administratīvo pārkāpumu lietās stingri ievērot gan likumos noteiktās materiālās tiesību normas, gan stingri vadīties no noteiktajām procesuālajām tiesību normām. Līdz ar to arī tiesai ir pienākums izvērtēt, vai administratīvā pārkāpumā lietvedībā ir ievērotas materiālās un procesuālās tiesību normas, kuras noteic LAPK un citi normatīvie akti.

[9] Atbilstoši LAPK 9.panta pirmajai daļai par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība. Tātad, lai personas rīcību LAPK izpratnē atzītu par pārkāpumu, tai ir jābūt prettiesiskai. Savukārt, lai personas rīcību atzītu par prettiesisku, ir jākonstatē, ka persona ir pārkāpusi tiesību normas, par kuru pārkāpumu ir paredzēta administratīvā atbildība saskaņā ar LAPK.

LAPK 239.panta 1.punkts noteic, ka lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva. Līdz ar to tiesa atzīst, ka administratīvo pārkāpumu lietās svarīgi ir konstatēt administratīvā pārkāpuma sastāvu.

Administratīvā pārkāpuma sastāvu veido administratīvā pārkāpuma objekts, objektīvā puse, subjekts un subjektīvā puse. Ja kaut viena no administratīvā pārkāpuma sastāvu veidojošām pazīmēm iztrūkst, atzīstams, ka nodarījumā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

[10] Sūdzības iesniedzēja ir saukta pie administratīvās atbildības pēc LAPK 149.^{10} panta septītās daļas. Līdz ar to tiesai ir jāpārbauda, vai iestāde ir pareizi konstatējusi administratīvā pārkāpuma sastāvu.

LAPK 149.^{10} panta septītā daļa noteic, ka par nepareizi novietotu transportlīdzekli stāvvietā, kurā transportlīdzekļa novietošanas veids noteikts ar 825.-832.papildzīmi un ceļa

apzīmējumiem, kā arī par 833. un 842.papildzīmes prasību pārkāpšanu 532. vai 533.ceļa zīmes darbības zonā — uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam divdesmit latu apmērā.

CSN 307.17. punkts noteic, ka 833.papildzīme norāda uz maksimālo stāvēšanas ilgumu attiecīgajā stāvvietā. Šo papildzīmi lieto kopā ar 532.zīmi. Vadītājam, kurš novietojis automobili ar šīm zīmēm apzīmētajā stāvvietā, automobiļa salonā pie priekšējā stikla jānovieto informācija par laiku, kad transportlīdzeklis novietots stāvvietā.

[11] Lietā nav strīda par to, ka Sūdzības iesniedzēja 2009.gada 26.oktobrī bija novietojusi automašīnu Mazda, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, stāvēšanai pie Kaļķu ielas 1.nama, Rīgā, tātad ir uzskatāms par minētā transportlīdzekļa vadītāju LAPK izpratnē.

Lietā nav strīda par minētā transportlīdzekļa novietošanas stāvēšanai vietu, proti, ka tas bija novietots 532.ceļa zīmes kopā ar 833.papildzīmi darbības zonā.

No lietas materiāliem redzams, ka Sūdzības iesniedzēja nav izpildījusi CSN 307.17. punkta prasību automobiļa salonā pie priekšējā stikla novietot informāciju par laiku, kad transportlīdzeklis ir ticis novietots stāvvietā.

[12] Tiesa konstatē, ka pārkāpuma fakts ir pierādīts ar lietā esošiem šādiem pierādījumiem, par ko lietā faktiski nav strīda:

1) Protokolu, ar kuru ir konstatēts, ka 2009.gada 26.oktobrī, plkst.11:50, transportlīdzeklis Mazda, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, bija novietots stāvēšanai Rīgā, pie Kaļķu ielas 1.nama, nenovietojot pie priekšējā stikla informāciju par laiku, kad transportlīdzeklis novietots stāvvietā, līdz ar to, neievērojot CSN 4.punkta un 307.17. punkta prasības *(lietas 5.lapa*);

2) Fotoattēliem, kas uzņemti pārkāpuma fiksēšanas brīdī (*lietas 16.lapa*);

3) Sūdzības iesniedzējas paskaidrojumiem Sākotnējā lēmuma apstrīdēšanas iesniegumā, pieteikumā tiesai un un paskaidrojumiem tiesas sēdē.

[13] Saskaņā ar LAPK 32. panta pirmo daļu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar LAPK un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Savukārt, LAPK 32. panta otrajā daļā ir teikts, ka uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus. Minētā norma nosaka iestādes, kas uzliek sodu, pienākumu izvērtēt konkrēta soda veida un apmēra piemērošanas lietderību.

Ņemot vērā to, ka LAPK 149.^{10} panta septītās daļas sankcijā ir paredzēts, ka par šo pārkāpumu vainīgajai personai uzliek konstantu naudas sodu divdesmit latu apmērā, un Sūdzības iesniedzējai ir piemērots tieši šāds naudas sods, tiesa secina, ka iestāde ir piemērojusi arī tiesību normai atbilstošu sodu. Tā kā attiecīgā panta sankcijā paredzēts viens sods, tiesa uzskata, ka Policija ir vadījusies no LAPK 32. pantā noteiktā un tai īpaši lietderības apsvērumi nebija jāizdara, jo attiecīgā soda piemērošanas lietderību jau ir izvērtējis likumdevējs, par konkrēto pārkāpumu nosakot tikai viena veida un apmēra sodu. Līdz ar to tiesa arī secina, ka konkrētajā gadījumā nav īpaši arī vērtējams, vai Policija ir konstatējusi vainu mīkstinošus vai pastiprinošus apstākļus.

Sūdzības iesniedzēja ir paskaidrojusi, ka novietoja automašīnu pie ceļa zīmes „P" (532 ceļu zīmes „Stāvvieta"), bet ir piemirsusi par to, ka šādās stāvvietās ir nepieciešams likt informāciju par laiku, kad transportlīdzeklis novietots stāvēšanai. Sūdzības iesniedzēja uzskata, ka sods par izdarīto pārkāpumu ir piemērots neadekvāts, jo viņa neesot ļaunprātīgi neievērojusi CSN, neesot traucējusi ceļu satiksmi, automašīnu esot atstājusi uz laiku, kas nepārsniedz 833.papildzīmē norādīto laiku, turklāt viņa viena pati audzina nepilngadīgu bērnu. Tādējādi Sūdzības iesniedzēja uzskata, ka būtu atbrīvojama no administratīvās atbildības, izsakot mutvārdu brīdinājumu.

Izvērtējot Sūdzības iesniedzējas paskaidrojumus, tiesa secina, ka Sūdzības iesniedzēja ir vainīga LAPK 149.^{10} panta septītajā daļā minētā pārkāpuma izdarīšanā. Tiesa pieļauj, ka Sūdzības iesniedzēja pārkāpumu ir izdarījusi aiz neuzmanības, proti, dēļ CSN normu nezināšanas. Tomēr, lai konstatētu LAPK 149.^{10} panta septītajā daļā minētā pārkāpuma sastāvu, pārkāpēja vainas formai – tīši izdarīts pārkāpums vai aiz neuzmanības, nav būtiskas nozīmes, jo tas nemaina

pārkāpuma kvalifikāciju. Turklāt, lai auto vadītājs varētu piedalītos ceļu satiksmē, ir būtiski nepieciešams zināt un ievērot CSN.

Tiesa nevar piekrist Sūdzības iesniedzējai, ka viņa ar savu rīcību nav traucējusi citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, jo 833.papildzīmei ir noteikts mērķis – ierobežot vienas automašīnas stāvēšanu stāvvietā, lai arī citas personas varētu izmantot šo stāvvietu. Konkrētās stāvēšanas režīms ir noteikts ar mērķi, lai organizētu Rīgas domes apmeklēšanu, proti, lai Rīgas domes apmeklētāji varētu attiecīgā laika intervālā iesniegt iesniegumus un citus dokumentus Rīgas domē, kā arī saņemt atbildes. Šajā sakarā šī stāvvieta nav paredzēta ilglaicīgai stāvēšanai. Gadījumā, ja kāds novieto savu automašīnu stāvvietā, neievērojot zīmē norādīto laiku, tiek aizskartas citu personu tiesības un iespējas piekļūt Rīgas domei. No uzņemtajām lietā esošajām fotogrāfijām redzams, ka brīvu vietu konkrētajā stāvvietā nav. Tiesas ieskatā šādā gadījumā īpaši nav jāpierāda tiešs citu personu tiesību aizskārums. Turklāt, kā redzams no Sūdzības iesniedzējas Sākotnējā lēmuma apstrīdēšanas iesnieguma *(lietas 9.-10.lapa),* Sūdzības iesniedzēja ne tikai nebija atstājusi automašīnā informāciju par novietošanas laiku, bet automašīnu bija novietojusi uz ilgāku laiku nekā zīmē norādīts, kas ir pretrunā ar Sūdzības iesniedzējas tiesas sēdē minētajam, ka automašīna tika novietota stāvvietā uz laiku, kas nepārsniedz 833.papildzīmē noteikto.

Sūdzības iesniedzēja nav iesniegusi pierādījumus, ka viņa objektīvi nevar samaksāt viņai uzlikto naudas sodu 20,- latu apmērā un ka tas Sūdzības iesniedzējai būtu tik apgrūtinošs, ka konkrētajos apstākļos būtu pielīdzināms krimināLsodam.

Ņemot vērā izdarītā pārkāpuma apstākļus, tiesa uzskata, ka konkrētajā gadījumā nav pamata piemērot LAPK 21. pantu un Sūdzības iesniedzēju atbrīvot no administratīvās atbildības.

[14] Pamatojoties uz iepriekš minēto, tiesa uzskata, ka Lēmums par apstrīdēto administratīvo aktu ir pieņemts ievērojot procesuālos un formālos priekšnoteikumus un atbilst materiālo tiesību normām, kā arī piemērotais sods ir tiesisks, pārkāpumam atbilstošs un samērīgs. Tādējādi pārsūdzētais Lēmums atstājams spēkā negrozīts, bet Sūdzības iesniedzējas sūdzība ir noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286. panta pirmās daļas 1. punktu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

atstāt spēkā negrozītu Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšnieka 2009.gada 10.novembra lēmumu Nr.D57/10-6/4040 „Par *A.O.* iesniegumu", bet *A.O.* sūdzību par minētā lēmuma atcelšanu **noraidīt.**

Tiesas spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnesis /paraksts/ Dz.Melbārdis

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnesis _____ Dz.Melbārdis
Rīgā, 2011.gada 21. septembrī